

konem přidělovým získanou, přidělci jako druhé straně smluvní přenechává.

Ale pak jde o poměr soukromoprávní mezi oběma stranami, kterýžto poměr jest i základem a východiskem pro řešení všech sporných otázek, majících v něm svůj původ. Spory takové patří ovšem před řádné soudy.

Vytýká-li stížnost, že stpú neprávem odňal přidělci přiděl půdy, a vznáší na spor otázku, byly-li st-li pozemky přiděleny do vlastnictví čili nic, a v případě kladném, měl-li tento úřad právo za daných okolností přiděl jednostranně zrušiti, část ceny přidělové si k úhradě výloh správních ponechatí a i další důsledky z toho odvoditi, pak jde vesměs o řešení otázek, jež — jak výše vyvozeno — mají svůj základ jedině v soukromoprávním poměru mezi státem, zastoupeným úřadem, a st-lem, o nichž jen řádný soud může rozhodnouti.

Takový projev žal. úřadu není také schopen právní moci, a nemůže ani žal. úřad na jeho základě o exekuci zakročiti.

Bylo proto stížnost, hledíc k § 3 a) zák. o ss, odmítnouti jako nepřipustnou.

Č. 3611.

Vyhoštění. — Řízení před nss-em: Manžel není bez speciálního zmocnění ve smyslu § 1008 o. z. o. legitimován ke stížnosti na nss do nálezu, kterým byla z obce vyhoštěna jeho manželka.

(Nález ze dne 14. května 1924 č. 8588).

Věc: F. V. v Ž. proti ministerstvu vnitra o vyhoštění.

Výrok: Stížnost se zamítá jednak jako nepřipustná, jednak jako bezdůvodná.

Důvody: Ob. zast. v B. usneslo se dne 25. června 1922 vyhostiti st-le s celou jeho rodinou z důvodu, že vede život nepořádný, opíjí se a že jeho manželka a jeho syn František byli trestáni pro krádež.

K odvolání st-lovu zrušila osp v N. řečený nález. Proti tomu podala další odvolání obec B., kterému zsp po provedeném šetření z části vyhověla v ten smysl, že potvrdila výměr obce co do vypovězení st-le, jeho manželky Josefy a jeho syna Františka, v ostatku pak, jmenovitě pokud šlo o děti Josefa, Marii, Františku, Boženu, Vlastu a Julii, jej jako nezákonný zrušila. Odvolání st-lem z toho podané bylo žal. úřadem nař. rozhodnutím zamítnuto s poukazem na důvody uvedené v rozhodnutí II. stolice . . .

Pokud se stížnost obrací proti oné části nař. rozhodnutí, jímž potvrzen byl vyhošťovací nález ohledně manželky st-lovy, sluší ji odmítnouti se zřetelem k § 2 zák. o ss jako nepřipustnou, neboť nelze st-le v daném případě považovati za zákonného zástupce jeho manželky ve smyslu §§ 91, 1238 a 1249 o. z. o. Speciálního zmocnění pak dle § 1008 cit. zák. však nevykázal. — — —

Č. 3612.

Zajištění bytů: Při zajištění bytu pro státního zaměstnance rozhodují jedině předpisy zák. č. 225/1922 a 87/1923, nikoli též zákona o ochraně nájemníků.

(Nález ze dne 14. května 1924 č. 8590).

V ě c: J. M. v Praze (adv. Dr. Jos. Sixta z Prahy) proti zemské správě politické v Praze o zajištění bytu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím z 18. října 1923 zajistila zsp na základě § 13 zák. z 11. července 1922 č. 225 Sb. ve znění zák. z 28. dubna 1923 č. 87 Sb. v domě . . . . ., jehož správcem a spolumajitelem jest st-I, byt o pokoji a kuchyni, obývaný 19. srpna 1922 prof. J. St., který byl služebně přeložen do obce jiné, pro rotmistra A. Č. V důvodech uvedeno, že bylo konaným šetřením zjištěno, že z bytu dosud nebyla dána výpověď a není zde vylučujících důvodů podle § 20 cit. zák.

Stížnost do rozhodnutí toho podanou neshledal nss důvodnou. — —

Naříká rozhodnutí pro nezákonnost, ježto žal. úřad neběře zřetel k právům zajištěným spolumajitelům domu zákonem o ochraně nájemníků.

Námítka ta jest bezdůvodná. Zákon o ochraně nájemníků z 26. dubna 1922 č. 85 Sb. a zák. z 11. července 1922 č. 225 Sb. o mimořádných opatřeních bytové péče, pozměněný zákonem z 26. dubna 1923 č. 87 Sb., byť i sledovaly ve svém účelu totéž, totiž péči bytovou, upravují zcela odlišné materie různým způsobem a stanoví také různé kompetence.

Sporný případ nutno posuzovati výlučně s hlediska zák. č. 225/1922 ve znění zák. č. 87/1923. § 13 tohoto zák. váže zajištění bytu jen na 3 podmínky, jednak že jde o byt, obývaný dne 19. srpna 1922 státním nebo železničním zaměstnancem, jednak že byt ten se uvolní tím, že zaměstnanec ten byl služebně přeložen do jiné obce, konečně že vlastníku domu bylo dodáno zajišťovací rozhodnutí dříve, než obdržel výpověď z bytu.

Ježto stížnost sama ani netvrdí, že by některý z těchto zákonných předpokladů pro zajištění bytu v daném případě splněn nebyl, slušelo ji jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 3613.

A d m i n i s t r a t i v n í r í z e n í: I. Je-li skutkový základ, podle něhož úřad rozhoduje, nesporný, není slyšení strany třeba. — II. Jde-li o zajištění bytu v domě, který je spoluvlastnictvím manželů, stačí zpravidla doručení zajišťovacího nálezu manželovi.

III. Zajištění bytu: Podle § 13 zák. č. 225/1922 a 87/1923 nelze zajistiti byt, obývaný státním zaměstnancem ve vlastním domě.

(Nález ze dne 14. května 1924 č. 8591).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 3397 adm.

V ě c: O. Z. v Ch. proti zemské správě politické v Praze o zajištění bytu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím ze 7. července 1923 zajistila osp ve V. na základě § 13 zák. z 11. července 1922 č. 225 Sb. ve znění zák. z 26. dubna 1923 č. 87 Sb. v domě st-lově přízemní byt, sestávající ze 2 pokojů, kuchyně a příslušenství, který dosud st-I se svojí rodinou obýval, a který